

Radom, 12.03.2019r.

Miejski Zarząd Lokalami w Radomiu

Dot. SO.I.34343.1.1.2019.MG

Odpowiedź na pismo z dnia 7 marca 2019r.

Doręczone 11.03.2019r.

Odnosząc się do treści pisma Urzędu Miasta Radomia z dnia 7 marca 2019r. wskazuję, że nie zostały spełnione przesłanki do wymeldowania mnie – Aleksandra Kij wraz z małoletnim dzieckiem Nikodemem Beniamin, gdyż do wymeldowania może dojść jedynie w przypadku spełnienia dwóch przesłanek. Mianowicie trwałości oraz dobrowolności niezamieszkiwania w miejscu.

Pobytem stałym – zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy o ewidencji ludności – jest zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego przebywania. Na pojęcie zamieszkiwania składają się zatem dwa elementy, tj. faktyczne przebywanie i zamiar. Opuszczenie miejsca pobytu stałego cechować musi zatem zarówno element faktyczny, polegający **na stałym nieprzebywaniu w mieszkaniu, jak i element wolicjonalny, łączony z dobrowolnością zmiany miejsca pobytu.**

Wskazuję, że ja wraz z dzieckiem – Nikodemem, przebywamy z zamiarem stałego pobytu pod adresem, Odlewicza 126H/33. Do śmierci mojej matki mieszkaliśmy tam razem. Czynności **dobrowolnego i trwałego** pobytu pod w/w adresem skupiają się do nocowania w tym mieszkaniu, odbioru korespondencji, przygotowywaniu posiłków, przyjmowania przyjaciół, sprzątaniu w nim. Tymczasowo wraz z synem zamieszkiwałem pod adresem ul. Słowackiego 252/26A w Radomiu. Przyczyną tego stanu była chęć pomocy babci dziecka w sprawowaniu opieki nad nim w czasie, gdy ja szukałam pracy.

Niesłuszność twierdzeń Urzędu Miasta w Radomiu potwierdza również orzecznictwo. *Dla zaistnienia przesłanki opuszczenia miejsca pobytu konieczne jest, aby fizycznemu przebywaniu osoby w innym miejscu niż miejsce pobytu stałego towarzyszył zamiar stałego związania się z tym innym miejscem, urządzenia w nim swego trwałego centrum życiowego* (por. m.in. wyroki NSA z 23 kwietnia 2001 r., sygn. akt V SA 3169/00, oraz z 10 lutego 1989 r., sygn. akt SA/Wr 789/88).

Jak wynika z art. 14 ustawy o ochronie praw lokatorów:

Sąd nie może orzec o braku uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego wobec:

- 1) kobiety w ciąży,
- 2) **małoletniego**, niepełnosprawnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. poz. 414, z późn. zm.) lub ubezwłasnowolnionego oraz sprawującego nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,
- 3) obłożnie chorych,
- 4) emerytów i rencistów spełniających kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,
- 5) osoby posiadającej status bezrobotnego,
- 6) osoby spełniającej przesłanki określone przez radę gminy w drodze uchwały - chyba że osoby te mogą zamieszkać w innym lokalu niż dotychczas używany.

W tych okolicznościach wskazuję, że wnoszę o uznanie mnie stroną postępowania i kierowanie wszelkiej korespondencji na adres: Odlewicza 126H/33.